

Dvě hodiny se Standou a Kristýnou

V tomto článku budu psát o překvapení, které nám paní ředitelka přichystala na 2. a 3. hodinu – byly to dvě hodiny her a povídání.

Dne 22. 5. 2013 začala škola úplně normálně, jenom s tím rozdílem, že tam nebyla paní ředitelka, ale paní učitelka Helenka. Potom přišla paní ředitelka a pořád říkala, že má pro nás nějaké překvapení. A my jsme hádali, kdo to může být, například: policie, záchranáři, hasiči nebo třeba astronauti, astronomové, Gagarin, Krteček nebo pan Müller. Nikdo z nich to ale nebyl, a tak nám to paní ředitelka prozradila. Byl to Standa a Kristýna, kteří se starají o školní kolektiv (aby bylo ve školách lépe, abychom se nehádali a nebili). Hráli jsme s nimi hry, povídali si o naší škole i o nás. Se Standou jsme hráli *Dostihy*, *Místa si vymění ten, kdo má rád...*, *Školu naruby* a *Automyčku*. Potom jsme s Kristýnou relaxovali,

představovali jsme si les, studánku a louku, měli jsme k tomu puštěnou relaxační hudbu. Potom jsme si povídali, kdo si co představil. Automyčku jsme hráli tak, že jsme si dvojice sedli naproti sobě a každý byl chvíli auto, projížděl mezi námi a my jsme ho jako umývali (hladili). Povídali jsme si o třídě, o škole a o tom, co máme rádi anebo co bychom chtěli změnit. Řekli nám, že máme velký vztah k přírodě, protože když si povídají s dětmi z měst, tak

nemají takový vztah třeba k lesu jako my. No a dvě hodiny her a povídání utekly jak voda, ale Standa s Kristýnou se nechtěli rozloučit jenom tak obyčejně, a tak se s námi rozloučili jako rockové hvězdy, a když jsme tleskali a křičeli potichu, tak odcházeli, ale když jsme začali křičet a nahlas tleskat, tak zase přišli a při povídání nám slíbili, že si přijedou s námi popovídat mezi čtyřma očima o tom, co se stydíme říct před všemi ostatními. Paní ředitelka nám slíbila, že někdy, když budeme hodní, budeme relaxovat – moc se na to těšíme.

Líbily se mi hry a způsob, jakým si s námi povídali, a ta relaxace byla nejlepší. Těšíme se, jak za námi znovu přijedou. (Napsala Jessica Vršanová, 4. tř.)

Když květinka rozkvetne, krásně je na světě

Pod tímto názvem se skrýval program paní Evy, který si pro naši školku tento měsíc nachystala. S dětmi si povídala o tom, jak rostou květinky, jaké mají části a co vše k růstu potřebují. Pomocí barevných látek si děti květinku vytvořily a poté si vymalovaly obrázek kytiček. Děkujeme paní Evě za zpestření výuky. -bm-

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY

I v malém počtu se dají dělat velké věci...

Květen 2013

Třikrát o divadle...

Ráno 21. 5. jsem byl natěšený do školy, protože po svačince jsme autobusem jeli do Bruntálu do divadla. V divadle při vstupu po levé straně bylo vyrobené malé městečko „Bruntálek“ z různých věcí, například z papíru. Byla to velice pěkná práce dětí z bruntálských mateřských škol. Než jsme vešli do sálu, museli jsme navštívit toalety. Potom jsme konečně vešli do sálu, kde byla spousta sedaček a dětí. Posadil jsem se a čekal, až začne pohádka.

Bylo to představení *O pejskovi a kočičce*, které se skládalo ze tří pohádek – první se jmenovala *Noční košilka*, druhá se jmenovala *Jak měla kočička narozeniny a pejsek svátek* a třetí pohádka se jmenovala *Jak kočička chytala myši*. Mně se líbily úplně všechny. Také nám zazpívali tři krásné písničky – o oříšku, slepičce a tlustém psovi. A pak zhasli a písničky opakovali. K tomu začala blikat barevná světýlka. Potom jsme jim zatleskali, zavřela se opona a byl konec divadla. Moc se mi to líbilo a zase se těším, až pojedeme do divadla. (Napsal Dominik Molík, 3. tř.)

Jednou nám paní učitelka řekla, že pojedeme do divadla. Dnes vám povím, jak jsme v tom divadle byli. Zrovna tam hráli *Pejska a kočičku* – o tom vám budu vyprávět. Jednoho krásného dne šli pejsek s kočičkou ven. Z křoví vylezl králík a posmíval se jim. Pejsek se rozzlobil a skočil do křoví, ale zajíc utekl a pejsek si roztrhl kalhoty.

Zrovna jako naschvál šly kolem děti, smály se pejskovi a pejsek se styděl. Na trávě byla dešťovka a pejsek říká: „Kočičko, podej mi ten provázek“. Kočička vzala provázek a přišla ho pejskovi do kalhot, v tom přišla slepice a provázek snědla. Pejsek si uvědomil, že provázek je dešťovka. Slepice říká: „Nevěděla jsem, že dešťovky jedí kalhoty“. Moc se mi to líbilo a těším se na další divadlo. (Napsal Ríša Tomáščák, 2. tř.)

Povím vám o divadle pro děti. Jako každý den jsme se učili, ale pak nám paní ředitelka oznámila, že jedeme 21. 5. do divadla, a tak jsme jeli. Divadlo bylo o kočičce a pejskovi. Byly o tom dobrodružství: *O pyšné noční košilce*, *O tlustém psovi*, *Jak si pejsek zapíchl šroub do tlapy*. A hráli to paní a pán. Paní hrála kočičku a pán hrál pejska. A taky že to hráli dva lidé – tak se mi to líbilo. Divadlo bylo mooc hezké. Moc se mi to líbilo. (Napsala Klárka Kutilová, 2. tř.)

Den matek

Ve čtvrtek 9. května jsme ve škole oslavili Den matek. Děti se na tento den připravovaly již od března. Proč tak brzy? Dárčky, které jsme chtěli maminkám věnovat, byly časově velmi náročné. Paní ředitelka sehnala zbytky látek, bylo potřeba je natrhat na proužky, načechrat, namotat do klubíček, naměřit provázky, provázky navléct do kolíků a nakonec utkat předložky. Bez vzájemné pomoci a spolupráce by nám tkaní trvalo ještě déle. Mnohem těžší však byly portréty maminek. Svou maminku každý zná jako své boty. Ale nakreslit ji... to už chce

pořádný kus talentu. Děti se však vrhly do práce s velkou chutí a radostí. Mnohé maminky si byly opravdu podobné. Zbývalo dodělat z kartonů rámečky, ozdobit je papírovou mozaikou a umělecká díla byla hotova. Snad se maminky poznají! Ve čtvrtek od rána děti připravovaly pohoštění. Míchaly tvarohovou pomazánku s medvědí česnekem a pažitkou, krájely rohlíky, pa-

priku, okurky, salám a zdobily jednohubky. A co by to byly za kuchaře, kdyby ani neochutnaly. To byla dobrota! Děti z mateřské školky zase celý den před oslavou pekly a marmeládou slepovaly sladká linečká srdíčka.

Odpoledne děti z MŠ zahrály maminkám pohádky O veliké řepě a Boudo budko. Školáci přednesli básničky o maminkách, zazpívali písničky a roznesli pohoštění, předali utkané koberečky a květiny z papíru. K závěrečné písni pro maminky se na tabuli promítala krásná prezentace s fotkami dětí, přáníčky a básničkami. Prezentace byla tak dojemná, že některým i slza ukápla. Poté maminky dostaly úkol, aby si každá našla svůj portrét. Některé se našly, jiné si obrázky vyměnily. Těžké to měly zvláště maminky dětí z mateřské školky. Poznat se mezi tolika pracemi bylo velmi obtížné. Odpoledne se krásně vydařilo a věříme, že maminky odcházely plné dojmů a spokojené. -hv-

PODĚKOVÁNÍ

Rádi bychom poděkovali všem, kteří vyslyšeli naši výzvu a přinesli nám do školky vyražená odrážedla a koloběžky. Díky paní Byrtusové, Dobošové, Molíkové J., Molíkové B., Řezníčkové, Dvořákové E., Hanákové L. a Pötschové se nám sešlo deset odrážedel a koloběžek, bicí souprava a jiné hračky. Někteří další také přislíbili nějaké dárky a místní ŽENY NÁM VĚNOVALY 500 Kč, které si rádi uložíme do naší pokladničky. DĚKUJEME!

Projekt „Kostel v naší obci“

Ve čtvrtek 23. května jsme se dětmi ze školy vydali prozkoumat kostel v Rudné pod Pradědem. Celý projekt jsme započali ve škole, kde si děti skládaly puzzle, na nichž byly obrázky našeho kostela, a plnily další úkoly, jako např. tvorba vlastního obrazu. Poté, co byly všechny úkoly splněny, jsme se přesunuli před kostel, kde měly děti za úkol zjistit, jak je kostel vysoký, dlouhý a široký. Odhady některých skupinek byly překvapivě přesné ☺. Pak již konečně nastal ten kýžený okamžik, kdy se otočil velký klíč v zámku, a my mohli vstoupit do kostela. V kostele jsme objevovali, kde co je a jak se to jmenuje. Potom jsme se přesunuli na kůr, kde jsme si prohlédli varhany a paní ředitelka nám na ně zahrála, a tak jsme měli možnost si tento královský nástroj poslechnout. Naše poslední zastávka byla v sakristii. Tady na nás čekalo velké množství věcí a pojmenovat je všechny dalo velkou práci. Ale podařilo se. Nakonec jsme si ještě řekli, k čemu všechny věci slouží, a protože nás tlačil čas, vydali jsme se z kostela rovnou na oběd ☺.

Cílem tohoto projektu bylo, aby se děti seznámily s významnou budovou v obci,

poznaly její účel a seznámily se s interiérem a liturgickými předměty. Tento projekt pomohl dětem rozšířit si znalosti z kulturní a historické oblasti přímo v terénu a nejen ve třídě nad učebnicí Prvouky, a byl pro ně jistě přínosem. Mgr. Eva Křupalová

Plavecký výcvik

Chtěla bych vám napsat o každoročním plaveckém výcviku v krytém bazénu.

Sešli jsme se vždy v pondělí na zastávce v 7 hodin, a pak jsme jeli autobusem do Bruntálu. Z Bruntálu jsme jeli dalším, bílým autobusem do Břidličné. Na bazéně jsme se převlékli do plavek, osprchovali se a šli si sednout na lavičku. Pak přišli tři plavčíce a plavčík a rozdělili jsme se do 4 družstev. Skupina 4 byli ti, co se teprve učí plavat, 3 jsou trochu lepší, 2 jsou pokročilí a 1 jsou nejlepší plavci – ti už jenom procvičují různé cviky a styly. Jezdili jsme tam i s jinými školami. Jednička nejčastěji skákala a jezdila na skluzavce. Dvojka zase plavala kraula a skákali. Trojka procvičovala různé cviky a plavali kraula a čtyřka plavala torpédo, znak, kraul, destičky a cviky u okraje bazénu. Na čtvrté plavecké lekci jsme měli závody kraula, desky a kraula se skokem z můstku. Na předposlední lekci jsme si mohli donést hračky do vody, anebo jsme si půjčili destičky, kroužky nebo žízály. Pak jsme vždy měli nástup, rozloučili jsme se a šli se osprchovat, osušit a obléct. Autobusem jsme jeli zpátky do školy.

Bylo to 7 dobrých lekcí. Určitě bych tam chtěla ještě někdy zajet. (Napsala Štěpánka Dobošová, 5. tř.)